खलासनहलान्युदक्। कर्मसङ्गमयुद्धेषु प्रवेशे नष्टमार्गणे। यानव्यसनगता ग्राह्या विशेषशात् वक्ष्यते। दिवा प्रस्थानवद्ग्राह्याः कुरङ्गरुरुवानराः। अङ्गश्च प्रथमे भागे चाषवङ्गुलकुक्कुटाः। पश्चिमे शर्वरीभागे नग्नकौलूकपिङ्गलाः। सर्व एव विपर्यस्ता ग्राह्याः सार्थेषु योषिताम्। रूपसन्दर्शने ग्राह्याः प्रवेशेऽपि प्रयाणवत्। गिर्यरण्यप्रवेशे च नदीनां चावगाहने। यामदक्षिणगौ शस्तौ यौ तु तावग्रपृष्ठगौ। क्रियादीप्तौ विनाशाय यातुः परिषसञ्ज्ञितौ। तावेव तु यथाभागं प्रशान्तकृतचेष्टितौ। शकुनौ शकुनद्वारसञ्ज्ञितावर्थमिच्छये। केचित्तु शकुनद्वारमिच्छन्त्युभयतः स्थितैः। शकुनैरेकजातीयैः शान्तचेष्टाविरोधिभिः। विसर्जयति यद्येक एकश्च प्रतिषेधति। स विरोधोऽशुभो यातुर्यात्रां वा बलवत्तरः। पूर्वं प्रावेशिको भूत्वा पुनः प्रास्थानिको भवेत्। सुखेन सिद्धिमाचष्टे प्रवेशे तद्विपर्ययः। विमर्ज्य शकुनः पूर्वं स एव निरुणद्धि चेत्। प्राह यातुररेर्मृत्युं डमरं रोगमेव वा। अपसव्यास्तु शकुना दीप्ता भयनिवेदिनः। आरम्भे शकुनो दीप्तो वर्धान्तस्तद्भयङ्करः। तिथिवाय्वर्कमस्थानचेष्टादीप्ता यथाक्रमम्। धनसैन्यबलाङ्गेष्टकर्मणां स्युर्भयङ्कराः। जीमूतध्वनिदीप्तेषु भयं भवति मारुतात्। उभयोः सन्ध्ययोर्दीप्ताः शस्त्रोद्भवभयङ्कराः। चितिक्षेत्रकपालेषु मृत्युबन्धवधप्रदाः। कण्टकीकाष्ठभक्षास्याः कलहायासदुःखदाः। अप्रसिद्धिं भयं वापि निःसाराश्चमव्यवस्थिताः। कुर्वन्ति शकुना दीप्ताः शान्ता याप्यफलास्तु ते। असिद्धिसिद्धिदौ ज्ञेयौ निर्हादाहारकारिणौ। स्थानाद्रुवन् व्रजेद्दुयात्रां शंसते त्वन्यथागमम्। कलहः खरदीप्तेषु स्थानदीप्तेषु विग्रहः। उच्चमादौ खरं कृत्वा नीचं पश्चाच्च योपकृत्। एकस्थाने रुवन्दीप्तः सप्ताहाद्ग्रामघातकृत्। पुरदेशनरेन्द्राणामृत्वङ्गायनवत्सराः। सर्वे दुर्भिक्षकर्तारः स्वजातिपिशिताशनाः। सर्पमूषिकमार्जारपृथुरोमविवर्जिताः। परयोनिषु गच्छन्तो मैथुनं देशनाशनाः। अन्यत्र वैसरोत्पत्तेर्ष्टयां चाजातिमैथुनात्। वज्रघातभयानि स्युः पादोरुमस्तकान्तिगैः। अगम्यपिशिताशादैर्विषोपहतयग्रहाः। क्रूरोग्रदोषदुष्टैश्च प्रधानन्दपदत्तकैः। चिरकालेन दीप्ताद्याखागमो दिशु तद्भयाम्। सद्रव्यो बलवांश्च स्यात्सद्रव्यस्यागमो भवेत्। द्युतिमान् विनतग्रीवो सौम्यो दारुणदत्तकृत्। विदिक्स्थः शकुनो दीप्तो वामस्थेनानुयाशितः। स्त्रियाः संग्रहणं प्राह तद्विगाख्यातयोनितः। शान्तः पञ्चमदीप्तेन विरुतो विजयावहः। दिग्लरागमकारी वा दोषकृत्तद्विपर्यये। वामसव्यरुतो मध्यः प्राह स्वपरयोर्भयम्। मरणं कथयन्त्येते सर्वे समविराविणः। दक्षाग्रमध्यमूलेषु गजाश्वरथिकागमः। दीर्घाञ्जसुचिताग्रेषु नरगौरिविकागमः। शकटेनोन्नतस्थे च छायास्थे कृतसंयुतः। एकतिपञ्चसप्ताहात् पूर्वाद्यास्त्वनरास्तु च। सुरपतिकुबेरयमनिर्ऋतिवरुणपवनेन्दुशङ्कराः। प्राच्यादीनां पतयो दिशः पुमांसोऽङ्गना विदिशः। तरुतालीविदलाम्बरसलिलजशरचर्मपट्टलेखाः स्युः। द्वात्रिंशत्प्रभिन्नो दिक्चक्रे तेषु कार्याणि। व्यायामशिखिनिकूजितकलहाम्भोनिगङ्गमन्त्रगोगद्दाः। वर्णाश्च रक्तपीतकृष्णसिताः कोणगा मित्राः। चित्रं ध्वजो दग्धमथ श्मशानं दरी जलं पर्वतयन्त्रघोषाः। एतेषु संयोगभयानि विन्द्यात् अन्यानि वा स्थानविकल्पितानि। स्त्रीणां विकल्पे दहती कुमारी व्यङ्गा विगन्धा त्वथ नीलवस्त्रा। कुस्त्री प्रदीर्घा विधवा च ताश्च संयोगशिल्पापरवेदिकाः स्युः। पृच्छाश्च कृष्णकनकातुरभाभिनीनां मेषाव्ययानमखगोकुलसंत्रयास्तु। न्यग्रोधरक्ततरुलोध्रककीचकाख्याश्चूतद्रुमाः खदिरबिल्वनगार्जुनाश्च"।

अन्यानि शुभाशुभशकुनानि तत्रोक्तानि तत्तच्छब्दे उक्तानि

दुः(दुश्च)शला स्त्री धृतराष्ट्रकन्यायाम् वा रोः शः। दुश्चलाप्यत्र "कुण्डजश्चित्रकश्चैव दुःशला च शताधिका" भा० आ० ६७अ०। [दुःखेन शिष्यमाणे।

दुःशास त्रि० दुःखेन शिष्यतेऽसौ शास—कर्मणि वेदे खल्।

दुःशासन त्रि० दुःखेन शिष्यतेऽसौ "भाषायां शासियुधिदृशिक्षिभ्यो युच्" पा० भाषायां युचो विधानात् कर्मणि युच्। दुःखेन शिष्यमाणे दुर्योधनादिमध्ये २धृतराष्ट्रसुतभेदे पु०। "दुर्योधनो युयुत्सुश्च राजन्! दुःशासनस्तथा" भा०आ० ६७अ०

दुः(शी)शील त्रि० दुष्टं शीलमस्य वा रोः शः। दुष्टशीले "पूर्वमप्यतिदुःशीलो न धैर्यं कर्तुमर्हति" भा०स०२०अ०

दुःशोध त्रि० दुर्+शुध—कर्मणि खल्। दुःखेन शोधनीये प्रतीकार्ये च त्रि० "तथैव खलु दुःशोधान् शोधयेत् चारकर्मणा" सुश्रु०। [वा षः। दुष्टे सन्धौ

दुः(दुष्प्र)षन्धि पु० दुष्टः सन्धिः सुषामा० षत्वे विसर्गस्य

दु (दुष्ष)षमस् अव्य०दुष्टं समनस् तिष्ठद्गु० अव्ययी० षत्वे